

בש"פ 4568/15 - מדינת ישראל נגד אהרן גروس

בבית המשפט העליון

בש"פ 4568/15

לפני:

כבוד השופט מ' מוז

העוררת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

אהרן גROS

ערר על החלטת ביהם"ש המוחזק בירושלים במ"ת
1457-06-15 שניתנה ביום 29.6.15 על ידי כב'
השופט ש' רנר

תאריך הישיבה:

י"ד בתמוז התשע"ה (1.7.2015)

בשם העוררת:

עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם המשיב:

עו"ד דוד הלוי

החלטה

1. ערך המדינה על החלטת בית המשפט המוחזק בירושלים (כב' השופט ש' רנר) מיום 29.6.2015 במ"ת
1457-06-15, בגדה הורה בית המשפט על שחרור המשיב מעצר בתנאים.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום בבית המשפט המחוזי בירושלים. על פי המתוואר בכתב האישום, ביום 27.5.2015 הגיעו מספר שוטרים לבתו של המשיב בביתו על מנת לעצור את בנו. השוטרים דפקו על הדלת מספר פעמים, ולא נענו. השוטרים ערכו תצפית על הבית וכל מספר שעות דפקו על הדלת, אך לא הועיל. כשהגיעו אשתו של המשיב בבית, נכנסו בעקבותיה שני שוטרים, איציק ואילן, לבניין ודפקו על הדלת שוב. המשיב אמר לאשתו כי מדובר בלבושים והורה לה לא לפתוח את הדלת. השוטרים הבחרו למשיב כי יש בידיהם צו מעצר וחיפוש, והמשיב צעק וקיל אותם. בין היתר אמר להם "חבל שהיטלר לא שرف אתכם, אתם שוטרים נאצים, תשרפו, אני אזכיר, אני ארץך אתכם". לאחר זמן מה, בתווכו של שכן, פתחה אשתו של המשיב את הדלת לשוטרים. המשיב המשיך לצעוק ולקלל, ואף הכה, שרט ודחף את שוטרים. המשיב חטף מידו של איציק את הצווים וקרע אותם. לאחר שדחפו אותו השוטרים והוא נפל הארץ, תפס המשיב בידו מסחתת מצחים והניפה אל עבר השוטרים. לאחר מכן נטל המשיב סכין חיתוך וניסה לדקור את אילן במרכז הגוף. אילן התגן באמצעות זרועו והמשיב נעץ את הסכין באמצעות השמאלית של אילן. המשיב אף ניסה לדקור את איציק, אך הלה הצליח להדוף אותו. בסופו של דבר, עצרו השוטרים את המשיב (לאחר שאיציק כיוון אליו את האקדה). המשיב התנגד למעצר והמשיך לקלל את השוטרים, ובבואה של שוטר אחר, לידור, לאזוק את המשיב ברגלו, נשר המשיב את אצבעו של לידור. המשיב המשיך לקלל את השוטרים גם בדרך לתוכנת המשטרה.

בגין מעשיו אלה הואשם המשיב בעבירות של חבלה בכונה מחייבה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), פיצעה בנסיבות חמימות לפי סעיף 335 בצירוף סעיף 334(א)(1) לחוק, ניסיון פיצעה בנסיבות חמימות, תקיפת שוטר בנסיבות חמימות לפי סעיף 274(1) לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. בא כוח המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה אך טען כי מדובר באירוע שארע בשוגג וכי למשיב לא הייתה כוונה לפגוע בשוטר. בהחלטה מיום 4.6.2015 קבע בית המשפט כי הונחה תשתיית ראייתית מספקה להוכחת המiosis למשיב, לרבות בשאלת היסוד הנפשי. כן קבע, בגין חולק, כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות בעניינו של המשיב, וזאת גם בשל העובדה שבשנת 2012 נקבעה אשמתו של המשיב בעבירה תקיפה במסגרת תיק אחר. לבסוף, הורה בית המשפט לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר בעניינו של המשיב לבחינת חלופת מעצר.

4. בתסקיר המעצר המליץ שירות המבחן על שחררו של המשיב למעצר בביתו בפיקוח אשתו ושכנה, ועל שהוא יומיומית ב"כולל" עד השעה 00:16 בפיקוח שניים. בהחלטה מיום 17.6.2015 הורה בית המשפט לשירות המבחן להשלים את התסקיר ולבחון חלופה של מעצר בית מלא ב"כולל". בתסקיר המשלים חזר שירות המבחן על המלצתו כאמור בתסקיר המעצר הראשון והציג שהשעות ב"כולל" תהיה עד השעה 00:22.

5. בתום דיון שהתקיים ביום 29.6.2015, אימץ בית המשפט את המלצתו של שירות המבחן והורה על שחררו של המשיב בתנאים הבאים: המשיב ישאה כל יום בין השעות 07:30-00:00 ב"כולל" בפיקוח רב ה"כולל", וכן מזכיר ה"כולל" או אדם אחר רשואשר על ידי שירות המבחן. ביתר שעות היממה ישאה המשיב בביתו בפיקוח אשתו או שכנתו. בדרכו ל"כולל" ובשבו ילווה אותו אחד המפקחים. כמו כן נקבע כי המשיב ישאה התחייבות עצמית בסך של ₪10,000, יפקיד נס 5,000 להבטחת תנאי שחררו, וכי כל אחד מהמפקחים יחתום על התחייבות עצמית בסך ג' בסך ₪10,000.

על החלטה זו הוגש העrr ש滥ני.

6. עיר נטען כי החלטת בית המשפט נעדרת התייחסות למצבו הנפשי של הנאשם, כפי שעולה ממסקיר שירות המבחן. כמו כן, נטען כי מהמשיב נשקפת מסוכנות רבה, הנלמדת גם מרישום פלילי קודם לשנת 2012 המלמד על דפוס פעולה אלים. בהקשר זה הודגש, כי גם במקרה התרשםתו של שיות המבחן כי מסוכנותו זו ממקדת בקשר עם התנהגותם בינו, הרי שאין בשחרורו לחולופה שנקבעה כדי להבטיח שימושו לא יישנו. בנוסף, נטען כי בהחלטת בית המשפט לא ניתן הסבר מדוע אשתו של הנאשם נמצאה ראייה לפיקוח, שכן מחומר החקירה עולה כי היא לא תירה לשוטרים להיכנס לבית אלא רק לאחר שנייה עמה משא ומתן מעבר לדלת סגורה, וכי היא לא מנעה את התנהגותו האלימה של הנאשם אף שנכחה בדירה בעת האירועים.

על טענות אלה חזר בא כוח המדינה בטיעונו בע"פ לפני היום, תוך הדגשה שהמדינה אינה מתנגדת לעצם השחרור בחולופת מעצר אלא שיש לה הסתייגויות כאמור לתנאים שנקבעו.

7. מנגד טען בא כוח הנאשם, כי שירות המבחן ובית משפט קמא נתנו דעתם לכל השיקולים וכן כל עילה להתערב בהחלטה שניתנה. הוטעם כי בית המשפט לא הסתפק בתסקירות המעצר הראשון ובקיש השלמות משירות המבחן, שהגיע תסקירות נוספים, בעקבותיו תוקנה חולופת המעצר. כן נטען כי הטענה בדבר הצורך בבדיקה פסיקיארית עלתה רק לאחר ההחלטה בבית המשפט למורות שההליכים התנהלו עת ארוכה, וגם שירות המבחן, בשני הتفسירים שהגיע, לא סבר שהדבר נכון. ובאשר לההתאמת אשתו של הנאשם לשמש כמפתח, צוין כי היא אינה חשודה בדבר וכי שיטתפה פעולה בחקירה בענין הנאשם, וכי תפקידה בחולופת המעצר לשוהות במחיצתו בשעות הלילה, וטבוי שתפקיד זה "עשה על ידי אשתו, ודרישת שהדבר יבוצע על ידי זו ממשעה למעשה סיכון חולופת המעצר".

8. לאחר עיון ובוחנה לא מצאתי כל פגם בהחלטת בית משפט קמא המצדיק התערבות, ועל כן דין העrr להידחות.

9. כמוון לעיל, עניינו של הנאשם נבחן פעמיים על ידי שירות המבחן, לפי הוראת בית המשפט. בתסקיר שירות המבחן מצין, בין היתר, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, אינו מותיר רושם של אדם בעל דפוסי אלימות מגובשים, וכי אירוע האלימות בಗינו הואשם בעבר (שהסתיים ללא הרשותה), כמו האירוע הנדון, נבעו ממזקקה ותסכול ומהווים התנהגות חריגה במהלך חייו וסביר סבב רצונו לגונן על בנו היחיד. לאור זאת, מדובר במקרה מובהק המצדיק הימנעות מעצר עד תום ההליכים וגיבוש חולופת מעצר מתאימה.

10. לאחר בחינת הדברים על ידי שירות המבחן, שניי תסקيري מעצר, ועל ידי בית המשפט, גובשה כאמור חולופת מעצר לשבעות רצון בית המשפט, שעניינה בכך שהמשיב ישחה מרבית שעות היממה (מ- 00:00-07:30 ב"כ כולל, בפקוח ראש ה"כוללי" ומפתח נקוב בשם נסף מה"כוללי", ואת שעות הלילה (07:30-22:00) ישחה בביתו בפיקוח אשתו או שכנתם, שוטרת בדים. שירות המבחןבחן את כשירותם של מפקחים אלה ומצאים מתאימים לתפקידם, ללא סיג.

לא מצאתי ממש בהסתיגות המדינה מאישור אשתו של הנאשם כמפתחת. תפקידה כמפתחת הוגבל לשעות

הלילה בהן המשיב אמור לשחות (ליישון) בביתו, ואין הצדקה לדרישת כי ההחלטה בשעות אלה יוטל על אדם זר. שירות המבחן ובית משפט קמא מצאו את אשת המערער כמתאימה, ולא מצאת שיש פגם בשיקול דעתם. אין סביר שההתנהגות אשת המשיב בעת האירוע מושая כתוב האישום נגדו פוגמת בהתאם לשם מפקחת.

11. אשר למצבו הנפשי של המשיב, עניין זה נשלב בתסקרי שירות המבחן ובהחלטת בית המשפט, ואלה לא מצאו לנכון להठנות את חלופת המעצר באבחן פסיכיאטרי. אין סביר שיש מקום לכורע את הצורך בטיפול במשיב בתנאי חלופת המעצר. יצוין, כי בא כוח המשיב הבahir שאינו מתנגד לבדיקה פסיכיאטרית של מרשו, והענין יוכל להיות מוסדר בהסכמה ללא קשר לתנאי חלופת המעצר.

.12. סוף דבר - העරר נדחה.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ה (1.7.2015).

ש | פ | ט